

Mening gennem Pressen fornøden Vægt. For nu blot at blive ved Pengepørgsmaal, da ere de danske Redaktører maaste ret velstaaende — jeg tror dog, det kan knibe for endel —, men jeg tror dog ikke, de have mange Penge tilovers til en saa speciel Opgave, som der her anvises dem. Jeg kan derfor ikke gaa ind paa den Betragtning, at denne Forhandling om denne Lov eller det Formaal, som tilsigtes baade i den snevrere og videre Betydning, ikke har en overordentlig Vægt. Det forekommer mig, at der her i Thinget og overfor den høitærede Minister er mere Strid om Maaden, hvorpaa og Tiden for hvilken Foranstaltningen skal gennemføres, end om selve Foranstaltningens Nytte og Viemed. Det er besynderligt, at dette Thing og navnlig dette Things Fremskridtside dog paa almindeligere Punkter her med Hensyn til Gjennemførelsen af denne Foranstaltning raader til forsigtige Fremskridt, medens den konervative og paa det Bestaaende holdende Del er radikal til det Yderste. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, forekommer det mig at være en god og befindig Begyndelse, idet man jo derefter vil etablere et sagtyndigt Værksted til Undersøgelse af, i hvilken Grad, i hvilket Omfang Forbrydelser af den Art, hvorom der her er Tale, udøves. Naar henses til den Maade, hvorpaa Videnskabsmændene hidtil have talt imod hinanden om denne Sag, føler man sig fra vor Side ikke engang vis paa, at man strax vilde kunne udstyre dette Værksted med kompetente Videnskabsmænd, men gennem den Dvælse, som de ville faae gennem dette Lovforslag, uden dog at faae nogen egentlig Myndighed, haaber man at faae oplært og uddannet nogle Videnskabsmænd, saaledes at man om 2 à 3 Aar virkelig kan have en Stab af yngre Mænd, til hvis Dom man kan betro sig med Hensyn til at bistaa Politiet og Dommerne, naar der skal fastsættes Straf for saadanne Forfalskninger, som maa anses for Forbrydelser. Det forekommer mig, at denne findige Maade at gaa frem paa maatte være i høi Grad tiltalende for de Konervative, og det forekommer mig ogsaa, at en saadan Forsigtighed er nødvendig, for at vi ikke skulle komme til at fastsætte strenge Straffe for saadanne Forseelser, naar vi ikke ere sikre paa at have de fornødne Remedier til at faae bedømt, hvorvidt den Forseelse, som skal straffes, virkelig er begaaet eller ikke. Derfor tror jeg, det vilde være ønskeligt, at denne Lov blev vedtagen, og paa samme Maade forstod jeg ogsaa den Motivering, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) gav med Hensyn til sin Afstemning. Det ærede Medlem sagde, at han nu havde staaet denne Sag en saa mangeaarig Overveelse, at han ansaa sig for moden til at gaa et Skridt videre. Dette gjøre vi Andre ikke; vi ønske denne Forberedelse, og forhaabentlig gaar det ærede Medlem med os og stemmer for dette Forslag. Den høitærede Mi-

nister har ikke sagt her i Thinget, at han ikke kunde modtage denne Lov. Der var to ærede Medlemmer, som sagde, at den høitærede Minister havde sagt, at han ikke kunde modtage Lovforslaget, men dette er ikke Tilfældet. Jeg lagde nye Mærke til den høitærede Ministers Uttringer. Han sagde, at han antog ikke, at der vilde komme Noget ud af denne Sag, hvis dette Lovforslag blev vedtaget, men dette opfattede jeg saaledes, at Ministeren antog, at Landstinget ikke vilde vedtage denne Begyndelse til denne Sags endelige Ordning engang i Tiden, naar den fornødne Erfaring forelaa. Den høitærede Minister mener altsaa maaste, at selv om han stiller sig i Pressen for denne Lov, vil han dog ikke kunne faae Landstinget med — ogsaa saaledes kan det udlægges —, men jeg vil kun pointere, at den høitærede Minister ikke, ved hvad han har sagt her i Folkethinget, har modsat sig, at det Lovforslag, som Folkethinget her vedtager, bliver til Lov. Vi faae nu at se, om ogsaa det andet Aar paa Grund af Landstingets Modstand skal gaa hen, uden at denne Sag bliver begyndt, og begyndt paa en efter min Mening fornøstigt og befindig Maade baade af Hensyn til Sagen selv og af Hensyn til Stillingen i Befolkningen. Dersom vi ifjor havde vedtaget dette Lovforslag, og det var blevet til Lov, saa vilde Laboratoriet nu allerede have virket i eet Aar, og jeg sætter Pris paa dette Laboratorium ikke blot for Justitsministerens Skyld — det vil sige for de Anliggender, som Loven omhandler —, men ogsaa fordi jeg tror, at vi derigennem ville faae vor kemiske og mikroskopiske Analyse videre udviklet, og fremdeles tror jeg — lad mig tage dette Moment med, som hos mig styrker Onstet om, at dette Forsøg gjøres just paa denne Maade —, at ogsaa Landhusholdningen vil faae overordentlig Nytte af et saadant Laboratorium, ikke blot inden Døren men ogsaa udenfor Døren, altsaa med Hensyn til Agerdyrkingen. Det er vistnok alle Landmænd bekvendt — eller i hvert Fald have de det ligesom paa Jølløsen — at de gennem Kunstgødning og Kraftfoder have ment at lægge Milioner ned i deres Marker, som ikke ere komne igjen paa Grund af, at den Analyse, som man har angivet for Bærerne, ikke har svaret til, hvad disse virkelig have indeholdt, og jeg vil spørge: for hvormange Landboere, som have stillet deres hele pekuniære Eksistens lige paa Spidsen, har dette ikke viist sig farligt netop i de Aar, hvor de skulde slaa sig op? Jeg tror altsaa, at man gennem et saadant fælles Laboratorium og ogsaa gennem andre Foranstaltninger, som kunde træffes af Indenrigsministeriet, kunde drage væsentlig Nytte. Jeg tror, at dette er et Forhold, som jeg, uden at Noget skal kunne anklage mig for at ville gaa den personlige Frihed i Samfundet for nær, kan betegne som en Forbrydelse og en i sine Følger meget stor Forbrydelse, thi Marken